

En Teo torna a ballar

Fa temps que no em preguntes pels teus pares, perquè saps que cap resposta meva te'ls podrà tornar

Perquè avui a la tarda
feia aquella cara,
perquè fa massa temps
que no hi són els seus pares.

Teo va a l'escola, Joan Dausà

Foto: Catorze

Un nen per pujar. Quan tinc els ossos gairebé de vidre. Com m'ho faré? Amb una pensió esquifida i un futur que els anys em va escurçant. La trucada que se'ls va endur i les paraules que jo no tenia per dir-t'ho. El cel. No hi són. Però sí. Són amb tu. Et cuiden i et vigilen. Maleït accelerador que els va frenar la vida. Els primers mesos t'adormies plorant, els sanglots t'empaitaven fins i tot a mitjanit. I jo t'abraçava fort i et cobria el teu cos menut amb dues mantes perquè deixessis de tremolar. Pobra criatura, em queia el cor a terra. T'has fet valent. Encara ara dorms amb mi, però ja res del que faràs serà de nen petit.

Has fet set anys, la veïna ha vingut i ens ha retratat amb les espelmes i diu que, no sé com, la traurà en paper i ens la durà impresa. Hem dit que la posarem a la tauleta de nit. Ha marxat i ràpid has anat a buscar el taulell de les dames. Té iaia, les fitxes blanques i un parell de taps dels

cartons de llet per substituir les que vam perdre. Te'n recordes, del dia que te'n vaig matar tres de seguides? Sí. Vas córrer pel passadís llançant-te de genolls com ho fa el Messi quan marca un gol. Vas aixecar els braços ben amunt i tots els mobles, les portes i les finestres del pis et van aplaudir.

Escolta'm, demà quan la senyoreta et faci sortir a la pissarra, somriu. Somriu i que tots els nens vegin com se't fan dos clotets a les galtes. Digues que els caps de setmana m'ajudes a escombrar el replà de l'escala i després anem junts al mercat. Que quan a la parada del pa veuen com empenys el carro, amb el teu posat decidit, et donen un bastonet i t'entretens menjant-te'l una bona estona. Abans d'arribar a casa, al darrer xamfrà, em demanes les claus i t'afanyes cap al pany. Perquè saps que em falla la vista, que no sé si aquesta moneda és de 10 o 20 cèntims. No te n'amaguis, explica'ls que els diumenges posem el radiocasset ben alt i ballem un txa-txa-txa. Que són coses d'altres temps però ens fan riure: perquè fem d'aquest petit menjador un envelopat i tu fas de senyor i em treus a ballar. Que ja comptem els passos sense mirar-nos els peus. I que després, fins al vespre, practiques sol, perquè dius que seràs ballarí.

Seràs el que voldràs. Et faràs gran i potser un dia trencarem aquest silenci. Fa temps que no em preguntes pels teus pares, perquè saps que cap resposta meva te'ls podrà tornar.

laia, jo construiré una muralla perquè cap demà se t'endugui. Quan aquesta tarda juguem a dames deixaré que em guanyis, per tenir una pròrroga i allargar una mica més l'estona al teu costat. Aquesta nit ja no cal que em tapis amb dues mantes, que tinc set anys i ja no ploro, ni tinc fred. Deixa'm que, a partir d'avui, una sigui per a tu i l'altra per a mi.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=QWWz6dxC60k>